CHURCH WEEKLY

August 2022

75 Azadi Ka Amrit Mahotsav

An Ecumenical Publication from

THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 76
Issue 8
August 2022

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly
(1946)

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

76th Year of Publication

FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

CHURCH WEEKLY

C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mgk.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

EDITORIAL BOARD

KURUVILLA M. GEORGE IRS (Retd)
0484-2603260
(Chief Editor)
Prof. ABRAHAM MATHEW
Prof. M.T. SARAMMA
SANTHOSH OOMMEN
Dr. M.I. PUNNOOSE
Dr. ANNIE DAVID
GEORGE JOSEPH
Dr. GEORGE EIPE
Dr. VARGHESE JOHN

ADVISOR

K.V. MAMMEN

CIRCULATION MANAGER

K.O. ELIAS
0484-2606986, 9446718234

SUBSCRIPTION RATES

Inside India

Single Issue	₹	15.00
Annual	₹	150.00
10 years	₹	1,500.00
Life (Patron)	₹	10,000.00

Outside India

Annual	USD 10
10 years	USD 100
Life (Patron)	USD 1,000

Bank of India - UC College Branch

A/c No. : 856610100002771
AFH - Church Weekly
IFS Code : BKID 0008566

DISCLAIMER

The Alwaye Fellowship House is not responsible for the contents of the articles or the genuineness of the advertisements published in the Church Weekly.

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

Read... Subscribe... Recommend...

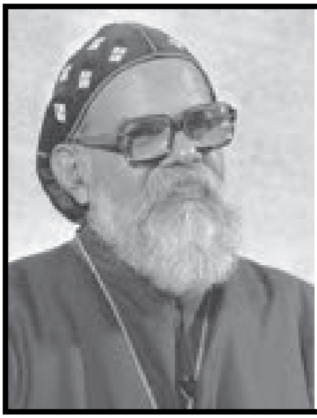

മഹദ്വചനം

കേരളത്തിലെന്നപോലെ ഭാരതത്തിലും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും നമുക്കാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് മതനിരപേക്ഷ (Secular) സമൂഹം അല്ല, പ്രത്യുത മതവൈവിധ്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ സർഗ്ഗാത്മക സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതും എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക മതത്തിനും മുൻതൂക്കം കൊടുക്കാത്തതുമായ ഒരു വിശ്വനാഗരികതയാണ്.

– ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

ഈ ലക്കത്തിൽ

4	Fellowship News		
5	മുഖമൊഴി	സ്വാതന്ത്ര്യം... ഇനി എത്ര നാൾ?	
7	അഭിനന്ദനം	ദ്രൗപദി മുർമു – ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റ്	Fellowship House
8	ഓർമ്മകളിൽ	മദർ തെരേസായുടെ ജന്മനാളിൽ	M.G. Kuruvilla
9	കൽപ്പടവുകൾ - 21	യിശ്മായേൽ	Fr. Johny George Cor-Episcopa
11	യുവലോകം - 81	വീഴ്ചകളും ജീവിതവിജയവും	Fr. Dr. Thomson Roby
13	അകതലങ്ങൾ	ധ്യാനം	David Mathew
15	പ്രവാചകന്മാർ - 18	അബ്രാഹാമിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മറ്റനുഭവങ്ങൾ	Prof. Mathew Koshy
19	ഇക്കോധ്യാനം	വിഷച്ചെടികൾ, എന്തിനു പ്രഭോ?	Rev. Dr. M.J. Joseph
21	Solitary Walk	The Twilight	Fr. Dr. K.M. George
23	Kingdom of God - 14	Parable of a farmer paying wages to labourers in a vineyard	Dr. T. Jacob John, Vellore
27	Christian Vision - 49	Die Empty	Prof. Dr. T. V. Thomas
29	Life Style	Generosity or Selfishness?	Dr. Annie David
31	Reflections	A special place of worship... Is it necessary???	Leela Kuruvilla
33	Young World	The Rickshaw Puller	Indu John
35	Last Page	IPL & Church	M.G. Kuruvilla

Smt. **Draupadi Murmu**
15th President of India
Sworn in on 25-07-2022

Former Presidents of India

Dr. Rajendra Prasad	26-01-1950	13-05-1962
Dr. S. Radhakrishnan	13-05-1962	13-05-1967
Dr. Zakir Hussain	13-05-1967	03-05-1969
V.V. Giri	03-05-1969	24-08-1974
Fakhruddin Ali Ahmed	24-08-1974	11-02-1977
Neelam Sanjiva Reddy	25-07-1977	25-07-1982
Giani Zail Singh	25-07-1982	25-07-1987
R. Venkataraman	25-07-1987	25-07-1992
Shankar Dayal Sharma	25-07-1992	25-07-1997
K. R. Narayanan	25-07-1997	25-07-2002
Dr. A.P.J. Abdul Kalam	25-07-2002	25-07-2007
Pratibha Devisingh Patil	25-07-2007	25-05-2012
Pranab Mukherjee	25-07-2012	25-07-2017
Ram Nath Kovind	25-07-2017	25-07-2022

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ നവാഭിഷിക്തരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക്
ആലുവ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ

Geevarghese Mar Philexinos *(Fr. Vinod George)*, **Zacharias Mar Severios** *(Fr. Zacharia Ninan)*, **Geevarghese Mar Theophilos** *(Fr. Dr. Geevarghese Joshua)*, **Thomas Mar Ivanios** *(Fr. P.C. Thomas)*, **Geevarghese Mar Barnabas** *(Fr. Dr. Reji Geevarghese)*, **Abraham Mar Stephanos** *(Fr. Abraham Thomas)*, **Geevarghese Mar Pachomios** *(Ramban Geevarghese Kochuparampil)*

• മുഖമൊഴി •

സ്വാതന്ത്ര്യം...
ഇനി എത്ര നാൾ?

ആർഷഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ 75 വർഷങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുന്ന ഈ സുവർണ്ണാവസരത്തിൽ ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് ആശങ്കയുളവാക്കുന്നെങ്കിൽ അത് സ്വാഭാവികം! *"സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ അമൃതം - സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ ജീവിതം; പാരതന്ത്ര്യം മാനികൾക്ക് - മൃതിയേക്കാൾ ഭയാനകം!"*- എന്ന് മഹാകവി കുമാരനാശാൻ പാടി. (ഇന്ത്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, *"അധികമായാൽ അമൃതും വിഷം"* എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് മറക്കുന്നില്ല.) പാരതന്ത്ര്യം "മാനി"കൾക്കു മാത്രമല്ല, എല്ലാവർക്കും ഭയാനകം തന്നെ. പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യവശാൽ, വിവിധകോണുകളിൽ നിന്നും അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പാരതന്ത്ര്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ നാം നിസ്സഹായരായി സഹിക്കുന്നു, അഥവാ, കൊള്ളുന്നിടം കൊണ്ട് തടുക്കുന്നു എന്നു മാത്രം! *"ബന്ധുരകാഞ്ചനക്കൂട്ടിലാണെങ്കിലും ബന്ധനം ബന്ധനം തന്നെ പാരിൽ"* എന്ന് മഹാകവി വള്ളത്തോളും പാടി. എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടും ജീവിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ ഹോമിക്കപ്പെടുന്ന അനേകം ജീവിതങ്ങളുണ്ട്.

സ്വാതന്ത്ര്യദിനത്തിൽ വ്യക്തിജീവിതത്തെക്കാൾ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് നാം കൂട്ടംകൂടിയും ത്രിവർണ്ണപതാക ഉയർത്തിയും മധുരം പങ്കിട്ടും സ്വാതന്ത്ര്യം ആഘോഷിക്കുന്നത്. കേവലം നമ്മുടെ **ഉത്തർപ്രദേശ് എന്ന സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അത്രമാത്രം വലിപ്പമുള്ള "ഗ്രേറ്റ്" ബ്രിട്ടൻ എന്ന കൊച്ചു രാജ്യം, അതിന്റെ 12 ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ള ഭാരതത്തെ 350 വർഷത്തോളം അടക്കി ഭരിച്ചത്** നമ്മുടെ അനൈക്യവും അറിവില്ലായ്മയും അപകർഷതാബോധവും കൊണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ, നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യവും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സമ്പത്തും ഭാരതമക്കളെ ഉണർത്തി. ജന്മനാ ഒരു നേതാവല്ലാതിരുന്ന ഗാന്ധിജി ശക്തനായ നേതാവായി അവതരിച്ചു; ആയുധമില്ലാതെ, ജനശക്തി ഏകോപിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തന്നു. എന്നാൽ, സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൽ ഒരു വർഷം തികച്ചു ജീവിക്കുവാൻ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യക്കാർ ഗാന്ധിജിയെ അനുവദിച്ചില്ല. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ബലിയർപ്പിച്ചു; എന്നിട്ടെന്തു നേടി?- കൂടിക്കൂടി വരുന്ന അസമാധാനം മാത്രം!

സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു - മാതൃരാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം... ജനങ്ങൾക്കൊരു ക്ഷേമരാഷ്ട്രം... പരമാധികാരം... ജനാധിപത്യം... സമത്വസുന്ദരമായ ഭാവി... പക്ഷേ സ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങളുടെ ബാക്കിപത്രമായി ചിലർ തിരഞ്ഞെടുത്തത് *"സമരമേ ജീവിതം"* എന്ന പ്രമാണം! സമരം... എന്നും സമരം... ആർക്കെതിരേ? എല്ലാ സമരങ്ങളും സഹിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കെതിരേ! ഇന്ന് ലക്ഷ്യം ഒന്നേയുള്ളൂ... നാടു ഭരിക്കുന്നവന്റെ വളർച്ച... ഭരിക്കുന്നവരെ ഭരിക്കുന്ന ബിസിനസ്സുകാരുടെ വളർച്ച... ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തിന്റെ വളർച്ച... പാവം ജനങ്ങൾക്കു മാത്രം വിളർച്ചയും... തളർച്ചയും...

"സത്യമേവ ജയതേ" എന്ന മുണ്ഡക ഉപനിഷദ് മന്ത്രം 1956 ജനുവരി 26 - ആദ്യ റിപ്പബ്ലിക് ദിനത്തിൽ ഭാരതത്തിന്റെ ദേശീയ മുദ്രാവാക്യമായി (National Motto) സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും 'സത്യം" ആ മുദ്രാവാക്യത്തിൽത്തന്നെ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുകയാണ്. കള്ളം പറയുവാനും കള്ളം ചെയ്യുവാനും യാതൊരു

മടിയുമില്ലാത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥർ, നിയമപാലകർ, രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ, മതനേതാക്കൾ... എന്നിവർ നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ സമൂഹം! പൊതുജനം വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു; ആരെ വിശ്വസിക്കും എന്നതാണ് പ്രശ്നം. വസ്തുതകളെ വളച്ചൊടിച്ചും ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം മുതലെടുത്തും രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളും മതനേതൃത്വവും കച്ചവടക്കാരും മുന്നേറുകയാണ്. നമുക്കു കിട്ടുന്ന സേവനങ്ങൾക്കും ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കും നാം കൊടുക്കുന്ന തുകയുടെ പകുതി മൂല്യം പോലുമില്ല. സേവനത്തിന്റെ മറവിൽ ചൂഷണവും!

നൂറ്റാണ്ടുകൾ പടവെട്ടി നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ നേടിത്തന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം... അത് ഇന്നത്തെ നേതാക്കന്മാർ ഇല്ലാതാക്കുകയാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. വളരെ വേഗം മൊത്തമായ അടിമത്തത്തിലേക്ക് നാം നീങ്ങുകയാണ്. അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യവും ആവിഷ്കാരസ്വാതന്ത്ര്യവും ഒരു പരിധിവരെ നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ആർക്കും അഴിമതി കാണിക്കാം; പക്ഷേ അഴിമതി, കള്ളൻ, ചതിയൻ, മോഷ്ടാവ് എന്നിത്യാദി പദപ്രയോഗങ്ങൾ നാം ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലത്രേ! സത്യം മൂടി വെക്കാനുള്ള പുതിയ നിയമങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു... 'ഡിജിറ്റൽ' എന്ന പദത്തിന്റെ മറവിൽ നമ്മുടെ ആജീവനാന്ത സമ്പാദ്യങ്ങൾ ബാങ്കുകളിലേക്കും മറ്റു സ്വകാര്യസംരംഭകരിലേക്കും നിർബാധം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, അവസാനത്തെ തുള്ളി രക്തവും ഊറ്റി നൽകിയതിനുശേഷം നാം അന്നന്നത്തെ അപ്പത്തിനുവേണ്ടി ആരുടെയൊക്കെയോ ഔദാര്യത്തിനു കാത്തുനിൽക്കേണ്ട ഗതികേട് താമസിയാതെ വരും; അതിനു നാം "സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കം" എന്നു പറയും! തിരിച്ചു തരാൻ ബാദ്ധ്യതയില്ലാത്ത ആർക്കൊക്കെയോ നാം വിശ്വസിച്ചു കൊടുക്കുന്ന പണം തിരശ്ശീലക്കു പിന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ബുദ്ധിരാക്ഷസന്മാരും രാഷ്ട്രീയക്കാരും അവരുടെ വികസനത്തിനും സംസ്ഥാനങ്ങൾ വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നത് നാം കാണും!!

മതം – എത്ര സുന്ദരമായ പദം!... സാധാരണ മനുഷ്യരെ നല്ല പാതയിൽക്കൂടി നടത്താൻ അവതരിച്ച പ്രസ്ഥാനം... സ്വർഗ്ഗവും നരകവും പങ്കിട്ടു നൽകുന്ന ശക്തി... ഇന്നത് ഭരണം പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള എളുപ്പവഴി... അറിവുണ്ടെന്നു നാം കരുതുന്നവർ പോലും മതാന്ധരായി മാറിയിരിക്കുന്നു! പെട്രോൾ... ഡീസൽ... കുക്കിംഗ് ഗ്യാസ് എന്നിവയിൽ തുടങ്ങി അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ക്രമാതീതമായി വില വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു... ആർക്കും ഒരു പ്രതികരണവുമില്ല... ജനസാമാന്യത്തിനു പ്രതികരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗങ്ങളില്ല... നയിക്കാൻ നേതാക്കളില്ല... എല്ലാവരും കലക്കവെള്ളത്തിൽ മീൻ പിടിക്കുന്ന തിരക്കിലാണ്!... ആരെങ്കിലും പ്രതിഷേധ ശബ്ദം ഉയർത്തിയാൽ, അവിടെ സ്ത്രീവിഷയമോ പണാപഹരണമോ മയക്കുമരുന്നുകച്ചവടമോ ആരോപിച്ച് അവരെ അഴിക്കുള്ളിലാക്കുന്നു... അതിന് കെട്ടിച്ചമച്ച ആരോപണം മതി... തെളിവുകൾ വേണ്ട... വകുപ്പുകളും തെളിവുകളും പിന്നാലേ വന്നുകൊള്ളും... നീതിദേവിയുടെ കണ്ണുകൾ കെട്ടപ്പെട്ടു തന്നെയി രിക്കും... വേലി തന്നെ വിളവു തിന്നുകയും കുറുന്തോട്ടിക്കു വാതം പിടിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളത് ഇനിമേൽ പഴഞ്ചൊല്ലല്ല, യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കും!

ശുദ്ധഗതിക്കാരായ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ജനം... അവർ എല്ലാ മതങ്ങളിലും രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളിലുമുണ്ട്... അവർക്ക് അതിരറ്റ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസവുമുണ്ട്... മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊന്നും തന്നെ അവർ വിശ്വസിച്ചെന്നു വരില്ല!... **എല്ലാം ശരിയാകും** എന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു... പക്ഷേ, നമ്മുടെ യുവതലമുറ... അതിൽ ചിന്താശക്തിയുള്ളവർ ഇന്നു ഭയപ്പെടുന്നു... ഇവിടെ നിൽക്കണമോ?... വിദേശരാജ്യങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗമായതു കൊണ്ടല്ല... ഇവിടം നരകമായി മാറുന്നു എന്ന ഭയം കൊണ്ടാണവർ പലായനം ചെയ്യുന്നത്! വിദേശമേൽക്കോയ്മയിൽ നിന്ന് ഒരിക്കൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച നമുക്ക് സങ്കുചിതമായ മത-രാഷ്ട്രീയ-കച്ചവട സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങളുടെ നുകത്തിൻ കീഴിൽനിന്ന് നമ്മുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

ഭാരതം ഒരു പരമാധികാര (Sovereign) സമത്വ (Socialist) മതേതര (Secular) ജനാധിപത്യ (Democratic) രാഷ്ട്രമാണ് (Republic); ഭാരതം എന്റെ നാടാണ്... എല്ലാ ഭാരതീയരും എന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണ്; അതിനുശേഷമേ എനിക്ക് മതവും രാഷ്ട്രീയവുമുള്ളൂ... ഇതാണെന്റെ വിശ്വാസം... ഞാനിതൊന്നുറക്കെ പറയട്ടെ... എന്റെ ശ്വാസത്തിനുകൂടി നികുതി വരുന്നതിനുമുൻപ്!!! ◎

അഭിനന്ദനങ്ങൾ

ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസ്

ദ്രൗപദി മുർമു – ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റ്

ഭാരതത്തിന്റെ 15-ാമതു പ്രസിഡണ്ടായി ദ്രൗപദി മുർമു 2022 ജൂലൈ 25-ാം തീയതി 10.15 മണിക്ക് ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എൻ.വി. രമണ ചൊല്ലിക്കൊടുത്ത സത്യപ്രതിജ്ഞ ഏറ്റുചൊല്ലി ചാർജ്ജെടുത്തു. അതുവരെ രാഷ്ട്രപതിയായിരുന്ന റാംനാഥ് കോവിന്ദ് ഔദ്യോഗിക ജീവിതം പൂർത്തിയാക്കി ജൻപഥ് 12-ാം നമ്പർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

ദ്രൗപദി മുർമുവിനെ സംബന്ധിച്ച് പരാമർശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ പത്രങ്ങളും ഇതരമാധ്യമങ്ങളും ആദിവാസി ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ച ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഒരു വലിയ ആനുകൂല്യം കിട്ടി എന്ന രീതിയിൽ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതു കേട്ടു. അവരുടെ പേരു പറയുമ്പോഴൊക്കെ ഇതാവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുൻഗാമികളായ റാംനാഥ് കോവിന്ദ്, കെ.ആർ. നാരായണൻ എന്നിവരെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുമ്പോൾ ദളിത് വിഭാഗത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണെന്നും നിർത്താതെ പറയുന്നതു കേട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ പത്രങ്ങളും ഇതര മാധ്യമങ്ങളും അവരുടെ പരാമർശത്തിൽ ഖേദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡണ്ട് എന്ന പ്രഥമപൗരന്റെ പദവി ജാതിയുടെയോ മതത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെച്ചുനീട്ടിയ ഒരൗദാര്യമല്ല; ജീവിതകാലം മുഴുവൻ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന് ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനം കാഴ്ച വെച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവർ നേടിയെടുത്ത സ്ഥാനമാണിത്. നരേന്ദ്രമോദി റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ ചായ കൊടുത്തു നടന്ന കാര്യം പറഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നവരുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ കാലിത്തൊഴുത്തിൽ ജനിച്ചവനെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. കുരിശിൽ മരിച്ചതും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തതും ആർക്കും വിഷയമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞവരോടുള്ള അനുകമ്പയാണോ, അതോ അവർ ഉയർന്നുവന്നതിലുള്ള സന്തോഷമാണോ, അതോ അവരെ തേജോവധം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ഗൂഢമായ ആനന്ദമാണോ, അതുമല്ല ഭാരതരാജ്യത്തിന്റെ വിശാല മനഃസ്ഥിതിയിലുള്ള അഭിമാനമാണോ ഏതിനാണ് മുൻതൂക്കം? ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡണ്ട് നമ്മെക്കാളെല്ലാം ഉയർന്ന തലത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തിയാണ്. അത് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. വീണ്ടുമൊരിക്കൽക്കൂടി പറയുന്നു - ഇത് ഭാരതത്തിലെ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെ ഔദാര്യമല്ല; കടുത്ത മത്സരത്തിനും അടിച്ചമർത്തലിനുമെതിരെ അദമ്യമായ ശക്തിയായി പട പൊരുതി ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചേർന്നതാണ്. നിഷേധിക്കാനാവാത്ത ഒരു നേട്ടം; സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്ന സ്ഥാനം... അതു നാം തീർച്ചയായും അംഗീകരിച്ചേ മതിയാവൂ; ആദരപൂർവ്വം സംസാരിച്ചേ മതിയാവൂ... അതിന് ഇന്ന് ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷണങ്ങൾ ചേരുകയില്ല.

ഇക്കാര്യത്തിൽ അൽപ്പമെങ്കിലും വൈകല്യമുള്ള ഒരു സംഗതി - ഭരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടി, അവർക്കു കാര്യമായ പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കാൻ ഇടയില്ലാത്തവരെ ഇതുപോലെ ഉന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവരോധിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ്. അത് സുഗമമായ ഭരണത്തിനുള്ള ഉപാധിയാണെന്ന്അവർ അവകാശപ്പെട്ടാൽ അതിനും സാംഗത്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പുതിയ പ്രസിഡണ്ടിന് ജാതിമത വ്യത്യാ സമില്ലാതെ പൂർണ്ണ അംഗീകാരവും ആദരവും നൽകാൻ നമുക്കു കഴിയട്ടെ; മാധ്യമങ്ങൾക്കും കഴിയട്ടെ. ◎

ഓർമ്മകളിൽ

എം. ജി. കുരുവിള

മദർ തെരേസായുടെ ജന്മനാളിൽ

ജനനം - 1910 ആഗസ്റ്റ് 26
രാജ്യം - അൽബേനിയ; ഇന്ത്യ
മരണം - 1997 സെപ്തംബർ 5
ഇന്ത്യയിൽ - 1948
മിഷണറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റി - 1950
വിശുദ്ധ പ്രഖ്യാപനം - 2016 സെപ്തംബർ 4

ആഗസ്റ്റ് 26 - മദർ തെരേസയുടെ ജന്മദിനം; ഭാഗ്യസ്മരണാർഹയായ ആ മഹതിയെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. സുന്ദരിയായ ഒരു വിദേശവനിത - പേര് Anjeze Gonxhe Bojaxhiu@Mary Teresa Bojaxhiu - നമുക്ക് സിസ്റ്റർ ആഗസ് - സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ലൊറേറ്റോ അംഗം - പിന്നെ മദർ തെരേസാ - മുഖവുര ആവശ്യമില്ലാത്ത വ്യക്തിത്വം - ഒറ്റ വാക്കിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയാൽ "സ്നേഹം"!

1948-ൽ ഇന്ത്യയിലേക്ക് - ജീവിച്ചത് ഇന്ത്യയിലെ പാവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി - പ്രധാന പ്രവർത്തനരംഗം കൽക്കട്ട - 1950-ൽ മിഷണറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റി സ്ഥാപിച്ചു - ഇന്ത്യയിൽ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനം ഇന്ന് 133 രാജ്യങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു - പാവപ്പെട്ടവരിലും രോഗികളിലും അശരണരിലും അനാഥരിലും മദർ യേശുവിനെ കണ്ടു - ജാതിമതഭേദമെന്യേ എല്ലാവർക്കും അവർ അമ്മയായിരുന്നു - ദൈവവിശ്വാസത്തെ പരസ്യമായി അംഗീകരിക്കുവാൻ മടി കാണിക്കുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പോലും മദറിന്റെ ആരാധകരായിരുന്നു.

അനേകം അവാർഡുകൾ മദറിനെ തേടിയെത്തി - Ramon Magsaysay Award for Peace (1962), പത്മശ്രീ (1962), നോബൽ സമ്മാനം (1979), ഭാരത് രത്ന (1980) എന്നിവ അവയിൽ ചിലതു മാത്രം... 1948-ൽ മദർ ഇന്ത്യയിലെത്തുമ്പോൾ കൈവശം ആകെയുണ്ടായിരുന്നത് 5 രൂപാ എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്... 2010-ൽ മദറിന്റെ ചിത്രം ആലേഖനം ചെയ്ത 5 രൂപാ നാണയം ഇറക്കി രാഷ്ട്രം വീണ്ടും അമ്മയെ ആദരിച്ചു.

മദർ 1977-ൽ ഈ ലോകം വിട്ടു യാത്രയായി. കത്തോലിക്കാ സഭ 2016 സെപ്തംബർ 4-ന് മദറിനെ വിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതിരുന്ന കാപാലികരുടെ പിൻഗാമികളായ അസുരവർഗ്ഗം മദറിനെയും അധിക്ഷേപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ദാരിദ്ര്യവും വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവും അനാഥത്വവും അസ്വസ്ഥതയും സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടത് ചിലർക്ക് ആവശ്യമാണ്. അതിൽ മതവും രാഷ്ട്രീയവുമുണ്ട്.

ആരെന്തുപറഞ്ഞാലും മദർ നന്മയായിരുന്നു: ജാതിമതഭേദമെന്യേ അനേകർക്ക് ആശ്വാസമായിരുന്നു. വിശക്കുന്നവന് പ്രഭാഷണമല്ല, ഭക്ഷണമാണ് വേണ്ടത്; രോഗിക്ക് ഉപദേശമല്ല മരുന്നും പരിചരണവുമാണാവശ്യം... ഇവിടെയാണ് മദർ തെരേസാ ജീവിക്കുന്നത്. ജനലക്ഷങ്ങൾക്ക് അവർ ദേവിയാണ്... വിശുദ്ധയാണ്. ഈ ജന്മനാളിൽ മദർ തെരേസായുടെ സ്മരണ നമുക്ക് അനുഗ്രഹമാകട്ടെ. ◎

"Clad in a white sari with a blue border, she and the sisters of the Missionaries of Charity became a symbol of hope to many - the aged, the destitute, the unemployed, the diseased, the terminally ill, and those abandoned by their families."

- Pratibha Patil, former President of India

കൽപ്പടവുകൾ - 21

ഫാ. ജോണി ജോർജ്
കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ

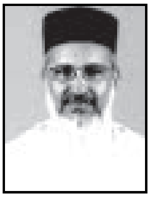

യിശ്മായേൽ

"എന്നാൽ ദൈവം അബ്രാഹാമിനോട്... ദാസിയുടെ മകനെയും ഞാൻ ഒരു ജാതിയാക്കും; അവൻ നിന്റെ സന്തതിയല്ലോ എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു."

(ഉല്പത്തി 21:13).

"അബ്രാഹാം വയോധികനും കാലസമ്പൂർണ്ണനുമായി നല്ല വാർദ്ധക്യത്തിൽ പ്രാണനെ വിട്ടു മരിച്ചു. തന്റെ ജനത്തോടു ചേർന്നു. അവന്റെ പുത്രന്മാരായ യിസ്ഹാക്കും യിശ്മായേലും കൂടി മമ്രേക്കരികെ... മക്പേലാ ഗുഹയിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു."

(ഉല്പത്തി 25:8-9)

അബ്രാഹാം, യിസഹാക്ക്, യാക്കോബ് എന്നിവരെ യിസ്രായേലിലെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരെന്നും പാത്രിയർക്കീസന്മാരെന്നും വിളിക്കുന്നു. യിശ്മായേൽ ആ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്ന ആളല്ല; അവൻ **സാറായുടെ മിസ്രയീമ്യദാസി ഹാഗാർ അബ്രാഹാമിനു പ്രസവിച്ച മകനായിരുന്നു** (ഉല്പത്തി 25:12). യിശ്മായേൽ എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം "ദൈവം കേൾക്കുന്നു" എന്നാണ്. യിശ്മായേലിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ചരിത്രധാരതന്നെയുണ്ടായി. അവൻ അറബികളുടെ ഗോത്രപിതാവായി മാറി. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് ആദ്യത്തെ മുസ്ലീം അബ്രാഹാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ച വെളിപാടുകൾ പ്രവാചകന്മാരിൽക്കൂടി വിശ്വാസപൂർവ്വം കൈമാറി. സാറാവഴി ഹാഗാർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന നാടുകടത്തൽ ആണ് യിശ്മായേല്യർ യിസ്രായേൽക്കാരിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അനീതി. യിശ്മായേലിനെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം യിസഹാക്കിനുണ്ടെന്ന അവകാശവാദം വഞ്ചനയാണെന്ന് യിശ്മായേല്യർ പറയുന്നു. ഈ രണ്ട് ഗോത്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശത്രുത ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുമായുള്ള ബന്ധവും വഷളായ രീതിയിലാണ്.

അബ്രാഹാമിന്റെ മരണം സംബന്ധിച്ച വിവരണത്തിനുശേഷം ഉടൻ തന്നെ (ഉല്പത്തി 25:11) ഗ്രന്ഥകർത്താവ് യിസ്ഹാക്കിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അടുത്ത വാക്യത്തിൽ യിശ്മായേലിന്റെ വംശാവലിയെപ്പറ്റി പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് പന്ത്രണ്ട് മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ 'പ്രഭുക്കന്മാർ' എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടത്. അറേബ്യ മുഴുവൻ അവർ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലമാക്കി. ഈ പന്ത്രണ്ട് പ്രഭുക്കന്മാരായ പുത്രന്മാരെപ്പറ്റി രസകരമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പിന്നീടുണ്ടായി. ഉദാ: മിശ്മ, ദൂമ, മശ (ഉല്പത്തി 25:14-15) എന്നീ പേരുകൾ യഥാക്രമം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, കേൾപ്പാൻ വേഗതയും പറവാൻ താമസവും കോപത്തിനു താമസവും (quick to hear, slow to speak, slow to anger) (യാക്കോബ് 1:19) എന്നാണത്രെ. *"പ്രഭുക്കന്മാരായ യിശ്മായേലിന്റെ മക്കൾ ഹവീലാ തുടങ്ങി അശ്ശൂരിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ മിസ്രയീമിന് കിഴക്കുള്ള ശൂർ വരെ കുടിയിരുന്നു."* (ഉല്പത്തി 25:18) യിശ്മായേൽ 137 വർഷക്കാലം ജീവിച്ചിരുന്നു. "യിശ്മായേൽ നിന്റെ മുമ്പാകെ ജീവിച്ചിരുന്നാൽ മതി" എന്ന, ദൈവമുമ്പാകെയുള്ള അബ്രാഹാമിന്റെ അപേക്ഷയ്ക്ക് (ഉല്പത്തി 17:18) അങ്ങനെ ഫലം കണ്ടു.

അബ്രാഹാമിന്റെ വാഗ്ദത്തപുത്രനായ യിസഹാക്കിന്റെ ജനനത്തിന് മുമ്പായിരുന്നല്ലോ യിശ്മായേലിന്റെ ജനനം. മിസ്രയീമ്യ തോഴിയിൽനിന്നു തന്റെ ഭർത്താവായ അബ്രാഹാം സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കണമെന്ന സാറായുടെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് അബ്രാഹാം ഹാഗാറുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതും യിശ്മായേൽ ജനിക്കുന്നതും. പക്ഷേ സന്താനരഹിതയായ ഒരു ഭാര്യ തന്റെ തോഴിയെ സ്വന്തം ഭർത്താവിന് നൽകി അവളിൽ നിന്നു തനിക്കായി സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കാൻ

അനുവദിക്കുന്ന സമ്പ്രാദയം യിസ്രായേൽക്കാരുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ, സാറാ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായി ഇവിടെ കാണുന്നു. മാത്രമല്ല, അബ്രാഹാം ഹാഗാറിനെ 'തോഴി'യായി തരം താഴ്ത്താൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അബ്രാഹാമിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ തികച്ചും അധാർമ്മികമായ ഈ നീതിനിഷേധത്തിന് വഴിപ്പെടുമോ? ഒരുപക്ഷേ, യിശ്മായേലിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനത്തിൽ അദ്ദേഹം വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചിരുന്നിരിക്കാം.

യിശ്മായേല്യർ ഒരു പ്രബല ഗോത്രമായി മദ്ധ്യ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ വളർന്നിരുന്നു. അവർക്ക്, സീനായി ഉപദ്വീപിൽ നഗേബിന്റെ അതിർത്തിയിൽ ഒരു തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ പേര് "ബേർ-ലഹയീ-രോയീ" എന്നായിരുന്നു. "ദൈവം ദർശിക്കുന്നു" എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. ഹാഗാറിന് ദൈവപുരുഷൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സ്ഥലം. ഇസഹാക്ക് ഗോത്രക്കാർക്ക് ഈ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രത്തിൽ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. യിശ്മായേൽക്കാർ വലിയ ധനാഢ്യരും പ്രബലരുമായിരുന്നു. അവർക്ക് പൊൻകടുക്കൻ ഉണ്ടായിരുന്നു (ന്യായാധി. 8:24-26). അവർ അക്കാലത്തെ വലിയ വ്യവസായികൾ ആയിരുന്നു. യോസേഫിനെ സഹോദരന്മാർ ഇരുപത് വെള്ളിക്കാശിന് വിറ്റത് "ഗിലെയാദിൽ നിന്ന് സാമ്പ്രാണിയും സുഗന്ധപ്പശയും സന്നിനായകവും ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറ്റി മിസ്രയീമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന യിശ്മായേല്യർക്കായിരുന്നു" (ഉല്പത്തി 37:25-28).

ഖുർ ആൻ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് യിശ്മായേലിന് കേദാർ വഴി ജനിച്ച പിൻതലമുറക്കാരനാണ് മുഹമ്മദു നബി. അബ്രാഹാം മക്കളെയും ബന്ധുക്കളെയും ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഏക ദൈവ വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിക്കാനായിരുന്നു അത്. യിശ്മായേൽ നബിയെ മക്കയിലും ഇസഹാക്ക് നബിയെ പലസ്തീനിലും സഹോദരപുത്രൻ ലൂത്ത് നബിയെ യോർദ്ദാനിലും ആക്കി. അബ്രാഹാം നബി 'അബ' പുനരുദ്ധരിച്ചപ്പോൾ യിശ്മായേൽ നബി പിതാവിനെ സഹായിച്ചു. അബ്രാഹാം, യിശ്മായേൽ, ഇസഹാക്ക്, യാക്കോബ് എന്നീ നബിമാരുടെ ഏകദൈവ വിശ്വാസം പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് നബിയുടെ മക്കൾ ദൃഢപ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. "സത്യവ്രതനായ ദൈവദൂതനും നബിയുമായിരുന്നു" യിശ്മായേൽ നബിയെന്ന് ഖുർ ആൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. തന്റെ കുടുംബത്തോട് "നമസ്ക്കരിക്കുവാനും സക്കാത്ത് കൊടുക്കുവാനും അദ്ദേഹം കല്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു" (ഖുർ ആൻ 19:54-55).

പലസ്തീൻ തർഗൂമിൽ യിസഹാക്കും യിശ്മായേലും തമ്മിൽ നടത്തുന്ന ഒരു സംഭാഷണമുണ്ട്. വേദശബ്ദ രത്നാകരത്തിൽ ശ്രീ. ബാബു പോൾ അതു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രസകരമായ ആ സംഭാഷണം ഇങ്ങനെയാണ്:

യിശ്മായേൽ : ഞാനാണ് ആദ്യജാതൻ. അപ്പന്റെ സ്വത്തിന് ഞാനാണ് അവകാശി.

യിസഹാക്ക് : നീ എന്റെ അമ്മയുടെ തോഴി ഹാഗാറിന്റെ മകനാണ്. ഞാനാണ് അപ്പന് ഭാര്യ സാറായിൽ ജനിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഞാനാണ് അവകാശി.

യിശ്മായേൽ : ഞാനാണ് നിന്നെക്കാൾ നീതിമാൻ. എനിക്ക് പതിമൂന്ന് വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു പരിഛേദന നടക്കുമ്പോൾ. എനിക്ക് വേണമെങ്കിൽ എതിർക്കാമായിരുന്നു. നിന്നെ എട്ടാം ദിവസമാണ് പരിഛേദന ചെയ്തത്. നിനക്ക് അറിവുള്ള പ്രായം ആയിരുന്നെങ്കിൽ നീ ഒരുവേള എതിർത്തേനെ.

യിസഹാക്ക് : ഇതാ എനിക്കിപ്പോൾ വയസ്സ് മുപ്പത്താറായി. പരിശുദ്ധനായവൻ - അവന്റെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെടട്ടെ - ഇന്ന് എന്റെ ഓരോ അവയവവും ഛേദിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാലും ഞാൻ എതിർക്കയില്ല.

കേവലം കഥയാണെങ്കിലും ഇരുവരുടെയും സമർപ്പണം എത്ര ആത്മാർത്ഥമാണെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. ◎

പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും
വിവാഹത്തിന്റെയും
50 വർഷങ്ങൾ തികച്ച ലേഖകന്
ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിന്റെ
ആശംസകൾ

യുവലോകം – 81

ഫാ. ഡോ. തോംസൺ റോബി

വീഴ്ചകളും ജീവിത വിജയവും

"ഒരിക്കലും വീഴാതിരിക്കുന്നതിലല്ല, മറിച്ച് ഓരോ തവണ വീഴുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുന്നതിലാണ് മഹത്വം" എന്ന് നെൽസൺ മണ്ടേല പറഞ്ഞത് അർത്ഥവത്താണ്. വീഴുകയും അതിൽനിന്ന് പാഠം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ജീവിതം. ഇന്നലെ അവസാനിക്കാതെ ഇന്ന് ആരംഭിക്കില്ല. ഒരു പകലും നിശ്ചിത സമയത്തിലധികം നീണ്ടുനിൽക്കാറില്ല. അവസാനമില്ലാത്ത ഒരു രാത്രിയുമില്ല. എല്ലാം നിരന്തരം മാറുകയും പുതുതാകുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ഇന്നലെകളിൽ സ്വയം തളച്ചിട്ട് ഇന്നിന്റെ സന്തോഷങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നത്. നിഷ്ക്രിയനായി ജീവിക്കാതെ ഇന്നലെകളുടെ സന്ദേശം ഇന്നിന്റെ ചിന്തകളാക്കി മാറ്റി മുന്നേറുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം.

"നമുക്കു പരസ്പരം പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഇടപെടാം. കാരണം പുഞ്ചിരി സ്നേഹത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്" എന്ന വിശുദ്ധ മദർ തെരേസയുടെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ ഓർക്കാം. സ്വയം പുകഴ്ത്തലുകൾ വീഴ്ചയുടെ ആരംഭമാണ്. ആരാധകർക്കെല്ലാം തങ്ങളുടേതായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അതു നേടിയെടുക്കുന്നതുവരെ മാത്രമായിരിക്കും പുകഴ്ത്തലുകൾ. സ്തുതിപാഠകരെ ഒഴിവാക്കണം. കാരണം, അവർ നമ്മെ പ്രലോഭനങ്ങളിലേക്കു നയിച്ചേക്കാം. ആർപ്പുവിളികൾക്ക് നിന്നുകൊടുക്കാത്തവനോട് ആളുകൾക്ക് ബഹുമാനം കൂടുകയേയുള്ളൂ. ഇന്ന് വ്യക്തികളെ ഊതിവീർപ്പിക്കുന്നതിന് ഇവന്റ് മാനേജ്മെന്റുകാർ രംഗത്തുണ്ട്.

ചന്ദ്രനിൽ ആദ്യമായി കാലു കുത്തിയ നീൽ ആംസ്ട്രോങ്ങ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിഗൂഢത ആശ്ചര്യമുണർത്തും. ആശ്ചര്യമാണ് അറിവിനായുള്ള ചോദനയുടെ അടിസ്ഥാനം." അടച്ചുവച്ച ഒരു സാധാനം തുറക്കരുതെന്ന് ഒരു കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞാൽ അവൻ അത് തുറന്നു കാണുംവരെ അസ്വസ്ഥനായിരിക്കും. അതുപോലെ ആശ്ചര്യം ഉണ്ടാകേണ്ടത് അടച്ചുവച്ച അറിവുകളെ നേടുവാനായിരിക്കണം. അപ്പോഴേ വീഴാതിരിക്കാനുള്ള വിവേകം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷ് പറയുംപോലെ "വായിച്ചാൽ വളരും അല്ലെങ്കിൽ വളയും." അറിവിലൂടെ പുതിയ പാതകളെ വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നവനേ വീഴാതിരിക്കാനുള്ള വഴി തിരിച്ചറിയുകയുള്ളൂ.

എത്ര സമയം ചെലവഴിച്ചു എന്നതിനെക്കാൾ എത്ര ഫലപ്രദമായി സമയം ചെലവഴിച്ചു എന്നതിലാണ് കാര്യം. ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമയവും കേട്ടിരുന്നിട്ടും ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ എന്തു പ്രയോ

ജനം? എല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും ഒന്നും പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു നേട്ടം? കാര്യക്ഷമതയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് അന്നന്നു ചെയ്തു തീർക്കേണ്ട കർമ്മങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ ആദ്യം അത്തരം ശീലങ്ങളാണ് തിരുത്തപ്പെടേണ്ടത്. ആ വീഴ്ചയിൽനിന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമതയോട് പിന്നീട് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയണം.

ഇന്നലെകളെ വിട്ടൊഴിയാം. യേശു ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം അന്ത്യഅത്താഴം കഴിക്കുന്ന ചിത്രം വരച്ചശേഷം ലിയണാഡോ ഡാവിഞ്ചി അത് തന്റെ സുഹൃത്തിനെ കാണിച്ച് അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു. സുഹൃത്ത് ആ ചിത്രം കണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു. *"ഇതിൽ ഏതു ഭാഗമാണ് കൂടുതൽ ആകർഷകം?"* ഡാവിഞ്ചി സുഹൃത്തിനോട് ചോദിച്ചു. *"എല്ലാം നന്നായിരിക്കുന്നു; ശിഷ്യന്മാരോടൊത്ത് വിരുന്നു കഴിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ കൈയിലിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം വളരെ മനോഹരമായിരിക്കുന്നു"* എന്ന് സുഹൃത്ത് മറുപടി പറഞ്ഞു. ഡാവിഞ്ചി ഒന്നും പറയാതെ ബ്രഷ് ചായത്തിൽ മുക്കി വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ആ പാനപാത്രം കാൻവാസിൽനിന്ന് മായിച്ചു. സുഹൃത്ത് വിഷമത്തോടെ ചോദിച്ചു, *"താങ്കൾ എന്തിനാണ് അത് മായിച്ചത്?"* ഡാവിഞ്ചി പറഞ്ഞു, *"ഈ അത്താഴത്തിൽ യേശുവാണ് കേന്ദ്രബിന്ദു. ആ സ്നേഹസ്വരൂപനിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധ മാറ്റുന്ന ഒരു വസ്തുവോ വ്യക്തിയോ ഈ ചിത്രത്തിൽ ആവശ്യമില്ല."* ഇതുവരെ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രം ആ പാനപാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രിസ്തുനാഥന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി മുന്നേറാൻ കഴിയണം. അപ്പോൾ വഴി സ്പഷ്ടമാകും. വീഴ്ചകളിൽ നിന്ന് നാം സ്വയം രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

നമ്മെ ഉയർത്തിക്കാട്ടാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളൊന്നും നമ്മുടെ യഥാർത്ഥരൂപത്തെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഇടയാക്കുകയില്ല. ഒരിക്കൽ അഞ്ചു വിരലുകൾ തമ്മിൽ തർക്കിച്ചു. തള്ളവിരൽ പറഞ്ഞു "എന്തും എടുക്കുവാനും എഴുതുവാനും ഞാൻ വേണം." ചൂണ്ടുവിരൽ പറഞ്ഞു, "എന്തിനെയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ വേണം." "നീളത്തിൽ ഞാനാണ് ഒന്നാമൻ. ഞാൻ നേതാവാണ്" നടുവിരൽ പറഞ്ഞു. "വിവാഹ മോതിരം അണിയുന്നത് ഞാനാണ്. കുടുംബത്തിന്റെ ഐശ്വര്യവും പ്രതീകവും ഞാനാണ്" അണിവിരൽ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ചെറുവിരൽ പറഞ്ഞു, "പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി കൈ തൊഴുമ്പോൾ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ഞാനാണ് നേതാവ്." അവസാനം കൈയുടെ ഉടമസ്ഥൻ പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എനിക്ക് പ്രിയങ്കരരാണ്. ഒറ്റയ്ക്ക് നിന്നാൽ നിങ്ങൾ ദുർബ്ബലരാണ്. എന്നാൽ ഒത്തു ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്തും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും."

ഈ കഥയിലൂടെ വരച്ചു കാട്ടുന്നത് ജീവിതത്തിൽ ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യേകം റോൾ ഉണ്ടെന്നാണ്. നമ്മുടെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടാകണം. വീഴാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. വീണാലും അതിൽനിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് പുതിയ പാതകളെ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയണം. നേടുന്ന അറിവുകളെ പുതുസൃഷ്ടിക്കുള്ള അവസരമായി കരുതി മുന്നേറണം. ഇന്നത്തെ യുവതീയുവാക്കൾ ജീവിതം കൈവിട്ടുപോകാതെ തിരിച്ചു പിടിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരാകണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ അവർ ജീവിതസാക്ഷ്യമുള്ളവരായി തീരുകയുള്ളൂ. ഈ ലോകം വിജയികൾക്കു മാത്രമല്ല, തോറ്റവർക്കും വീണവർക്കും കൂടെ അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ◎

അകതലങ്ങൾ

ഡേവിഡ് മാത്യു

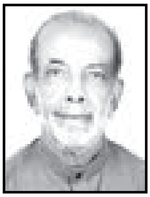

ധ്യാനം

നമുക്കേവർക്കും സുപരിചിതമായ ഒരു വാക്കാണ് 'ധ്യാനം'. എന്നാൽ പലർക്കും അതിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര ഗ്രാഹ്യമില്ല; എന്നു മാത്രമല്ല, ചുരുക്കം ചിലരേ ധ്യാനം എന്തെന്ന് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ധ്യാനസമയത്ത് ഏകാഗ്രത പാലിക്കുക എന്നത് വിഷമകരമായതിനാൽ ആരും അതിന് ഒരു മെടാറില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം.

സമാധാനം, സംതൃപ്തി, ഉൾക്കാഴ്ച മുതലായ വസ്തുനിഷ്ഠമല്ലാത്ത അനുഭവങ്ങളെപ്പോലെ വാക്കാൽ വിവരിക്കുവാൻ വിഷമമുള്ള ഒരു അനുഭവമാണ് ധ്യാനത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നത്. പഠനംകൊണ്ടോ വായനകൊണ്ടോ നേടിയെടുക്കാവുന്ന ഒരു അറിവല്ല ധ്യാനം. നേരേമറിച്ച് നമ്മുടെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിലൂടെ അത് അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ധ്യാനസമയത്ത് ബോധമനസ്സിലെ വിചാരങ്ങൾക്കും വികാരങ്ങൾക്കും വിരാമമിട്ട്, ഉപബോധമനസ്സിന്റെ (subconscious mind) ആഴങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിശാലമനസ്സിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ് ആവശ്യം. ധ്യാനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന വിശ്വാസിക്ക് അവർണ്ണനീയമായ ഒരു ആത്മീയ അനുഭൂതിയാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ധ്യാനസമയത്ത് നമ്മുടെ ആത്മാവ് സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവുമായി ലയിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയാനുഭവം (bliss) കൈവരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. നാം നമ്മെത്തന്നെ കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കുകയും (self realisation) തത്ഫലമായി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മനസ്സിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ തിരമാലകൾ അലയടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദൈവവുമായുള്ള മൂകസംഭാഷണമാണ് ധ്യാനം. അതിനായി ഏകാഗ്രതയോടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ശൂന്യത അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാം. *"നിശ്ശബ്ദമായി ഇരുന്ന് ഞാൻ ദൈവം എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ."* (സങ്കീ. 46:10) എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ദൈവത്തോടുള്ള സമീപനം നിഷ്കളങ്കതയും ആത്മാർത്ഥതയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കണം. സ്രഷ്ടാവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗവേളയിൽ നമ്മുടെ ശിരസ്സിന് മുകളിൽ ഒരു പ്രഭാപൂരം ഉദിച്ചുയരുന്നതായിസങ്കൽപ്പിച്ചാൽ, ധ്യാനത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ശരിയായ ധ്യാനജീവിതം ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ ആണ്. ജാതിമതഭേദമെന്യെ എല്ലാവിധ ധ്യാനത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യം വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവിൽ അടിയുറച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗീയ സംസർഗ്ഗമാണ് (Surrender and communion with God). മനസ്സു പുതുക്കി നമ്മെത്തന്നെ അറിയുവാനും ഒരു ആത്മപരിശോധന നടത്തുവാനുമുള്ള സുവർണ്ണാവസരമാണ് ധ്യാനം നമുക്ക് ഒരുക്കുന്നത്.

ധ്യാനം ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി കണ്ടെത്തുന്നവർക്ക് ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും സന്തോഷത്തിന്റെയും സംതൃപ്തിയുടെയും പൂവണിയുന്നതായി അനുഭവപ്പെടും. അങ്ങനെ ഒരിക്കലും പതറാത്ത ആത്മവിശ്വാസവും, സമാധാനവും, സന്തോഷവും ജീവിതത്തിൽ സ്വായത്തമാക്കുവാൻ നമുക്ക് ഏവർക്കും കഴിയട്ടെ. (തുടരും)

www.kitchentreasures.in
നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്
തികച്ചും 100%
മുളകുപൊടിയാണോ?
WORLD'S LARGEST
CHILLI COMPANY
Synthite
KITCHEN TREASURES
100%
CHILLI POWDER
Also available Coriander, Turmeric, Kashmiri Chili, Mustard Seeds and Black Pepper
KITCHEN TREASURES
A world of 100%

പ്രവാചകന്മാർ - 18

പ്രൊഫ. മാത്യു കോശി

അബ്രാഹാം - വിശ്വാസികളുടെ പിതാവ്

അബ്രാഹാമിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മറ്റനുഭവങ്ങൾ

മിസ്രയീമിലെ വാസം

ബഥേൽ പടിഞ്ഞാറും ഹായി കിഴക്കുമായി കൂടാരം അടിച്ചു താമസിച്ച അബ്രാഹാം അവിടെനിന്ന് തെക്കോട്ട് യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ദേശത്തു ക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ അബ്രാഹാം മിസ്രയീമിൽ ചെന്ന് താമസിച്ചു. യിസ്രായേൽമക്കൾ അടിമകളായി താമസിച്ചതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ അവരുടെ പിതാവ് മിസ്രയീമിൽ താമസിച്ചു എന്നു സാരം. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ അബ്രാഹാം മാനുഷികമായ ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കുകയും സാറാ തന്റെ സഹോദരിയാണെന്നു പറയുകയും അതു സാറായെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ബന്ധം വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അതു ശരിയാണു താനും. സാറായുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ട് മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് അബ്രാഹാമിനു ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനാണ് ഇപ്രകാരം പറയുവാൻ തീരുമാനിച്ചത്. ഫറവോൻ സാറായെ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അതുമൂലം ഫറവോന് കഷ്ടതയുണ്ടായി അതോടെ അബ്രാഹാമിന് മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് പോകേണ്ടതായും വന്നു (ഉല്പത്തി 12:10-20).

ലോത്തിനെ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നു

അബ്രാഹാമും ലോത്തും രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് മാറി താമസിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ അബ്രാഹാം കനാനിലും ലോത്തും കുടുംബവും സോദോമിലും താമസിച്ചു. സോദോം രാജാവും ഗോമോറാ രാജാവും മറ്റു രാജക്കന്മാരുമായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ തോല്ക്കുകയും ലോത്തും കുടുംബവും പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ലോത്തിന്റെ സമ്പത്തും ശത്രുക്കൾ കൊണ്ടുപോയി. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ അബ്രാഹാം തന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ചവരും അഭ്യാസികളുമായ മുന്നൂറ്റിപ്പതിനെട്ടു പേരുമായി അവരെ പിൻതുടർന്ന് തോൽപിച്ച് സകലതും തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. മടങ്ങിവരവിൽ സോദോം രാജാവ് അബ്രാഹാമിനെ എതിരേറ്റു ചെന്നു. ശാലേം രാജാവും അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനുമായ മൽക്കീസേദെക്ക് അബ്രാഹാമിന്ന് അപ്പവും വീഞ്ഞും നൽകി. അബ്രാഹാം ശാലേം രാജാവിനു സകലത്തിലും ദശാംശം നൽകി. (ഉൽപ്പത്തി 14:20). ലോത്തിനെ സഹായിച്ചതിനാൽ അബ്രാഹാമിനെ ദൈവം ആദരിച്ചു. എബ്രായലേഖനകർത്താവ് ശാലേം രാജാവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "അവന്നു പിതാവില്ല, മാതാവില്ല, വംശാവലിയില്ല, ജീവാരംഭവും ജീവാവസാനവുമില്ല; അവൻ ദൈവപുത്രനു തുല്യനായി എന്നേക്കും പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നു" (എബ്രായർ 7:3). അബ്രാഹാമിൽനിന്ന് ദശാംശം സ്വീകരിച്ച ശാലേം രാജാവ് നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ എന്നാണ് ലേഖനകർത്താവു പറയുന്നത്.

യിശ്മായേലിന്റെ ജനനം

സാറായിക്ക് മക്കൾ ജനിക്കുകയില്ല എന്ന് അബ്രാഹാമും സാറായും മാനുഷികമായി ചിന്തിച്ചു. ദൈവത്തോട് അഭിപ്രായം ചോദിക്കുകയോ ദൈവിക അരുളപ്പാടിന് കാത്തിരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ സാറായ്ക്ക് തോന്നിയ ബുദ്ധിയാണ് തന്റെ ദാസിയായ ഹാഗാറിനെ അബ്രാഹാമിന്ന് ഭാര്യയായി കൊടുക്കുക എന്നത്. ഹാഗാർ ഗർഭവതി ആയപ്പോൾതന്നെ സാറാ അവളോട് നിന്ദ കാണിച്ചു തുടങ്ങി. ഹാഗാർ വീടുവിട്ട് പോകുകയും വഴിയിൽ വച്ച്

യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവളെ കണ്ടുമുട്ടി തിരികെ അബ്രാഹാമിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാഗാറിലുണ്ടായ തന്റെ മകന് അബ്രാഹാം യിശ്മായേൽ എന്നു പേർ വിളിച്ചു. ഈ പേര് ദൂതൻ മുൻകൂട്ടി ഹാഗാറിനെ അറിയിച്ച പേരുതന്നെയാണ്. (ഉല്പത്തി (16:11).

ഇസ്ഹാക്കിന്റെ ജനനം കഴിഞ്ഞ് അവന്റെ മുലകുടി മാറിയപ്പോൾ മുതൽ ഹാഗാറിന്റെയും യിശ്മായേലിന്റെയും സാന്നിദ്ധ്യം ഭവനത്തിൽ ആവശ്യമില്ല എന്ന ചിന്ത സാറായ്ക്ക് ഉണ്ടായി. സാറാ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് അബ്രാഹാം ഒരു തുരുത്തി വെള്ളവും അപ്പവും കൊടുത്ത് ഹാഗാറിനെയും മകനെയും ഭവനത്തിൽനിന്ന് പറഞ്ഞയച്ചു. പക്ഷേ ദൈവം അവരെ കൈവെടിഞ്ഞില്ല. യിശ്മായേലും വലിയ ഒരു ജാതിയുടെ പിതാവായിത്തീർന്നു (ഉല്പത്തി 21:8 മുതൽ).

ഗെരാർ ദേശത്തെ വാസം

അബ്രാഹാം യാത്ര ചെയ്ത് ഗെരാർ ദേശത്ത് പരദേശിയായി പാർത്തു. അവിടെയും സാറാ തന്റെ പെങ്ങളാണെന്ന് പറയുന്നു. ഇതും ഒരു കൗശലത്തിന്റെ ഭാഗവും, ജീവരക്ഷയ്ക്കായുള്ള നടപടിയും ആയിരുന്നു. ഗെരാർ രാജാവായ അബീമേലെക് സാറായെ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും ദർശനത്തിൽ കിട്ടിയ ദൈവിക അരുളപ്പാടനുസരിച്ച് സാറായെ അബ്രാഹാമിന്നു മടക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു (ഉല്പത്തി 20).

ലോത്തിനുവേണ്ടി ദൈവത്തോട് യാചിക്കുന്നു

അബ്രാഹാം മമ്രെയുടെ തോപ്പിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ വെയിലുറച്ച സമയം മൂന്നു പുരുഷന്മാർ തന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. അബ്രാഹാം അവരെ സൽക്കാരത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. സാറായും വേലക്കാരും ഒരുക്കിയ വലിയ സദ്യ അവർ സ്വീകരിച്ചു. അബ്രാഹാമിന്നും സാറായ്ക്കും സന്തതി ജനിക്കുമെന്ന് അറിയിച്ചതിനു ശേഷമാണ് അവർ അവിടെ നിന്ന് പോയത്.

ആ പുരുഷന്മാർ സോദോമിലേക്ക് പോകുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അതിൽ ഒരു പുരുഷൻ അബ്രാഹാമിനോട് സോദോമിന്റെ നാശത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. രണ്ട് പുരുഷന്മാർ വൈകുന്നേരത്ത് സോദോമിൽ എത്തി (ഉല്പത്തി 19:1) അപ്പോൾ ന്യായമായി വരുന്ന ചിന്ത മൂന്നാമത്തെ ആൾ യഹോവതന്നെ എന്നാണ്.

യഹോവ അബ്രാഹാമിനോട് സോദോമിന്റെ നാശത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അബ്രാഹാമിന് വളരെ ദുഃഖം ഉണ്ടായി. അവിടെ നീതിമാന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ പട്ടണത്തെ നശിപ്പിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് യഹോവ നശിപ്പിക്കയില്ല എന്ന് ഉത്തരം നൽകി. നീതിമാന്മാരുടെ എണ്ണം അൻപത്, നാല്പത്തി അഞ്ച്, നാല്പത്, മുപ്പത്, ഇരുപത്, പത്ത് എന്നുവരെ അബ്രാഹാം മാറ്റിമാറ്റിപ്പറഞ്ഞ് യഹാവയോട് ലോത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. പത്തു നീതിമാന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും സോദോമിനെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന് യഹോവ അബ്രാഹാമിനു മറുപടി കൊടുത്തു. പത്തുപേരു പോലും ഇല്ലാതിരുന്ന സോദോം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ലോത്തിനും കുടുംബത്തിനും രക്ഷപ്പെടുവാൻ ദൈവം വഴി ഒരുക്കി. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യ വഴിയിൽവച്ച് മരണപ്പെട്ടു. ഇവിടെ സഹോദരപുത്രനെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് സദാ തല്പരനായ അബ്രാഹാമിനെ നാം ദർശിക്കുന്നു.

സാറായുടെ മരണം

സാറായ്ക്ക് നൂറ്റിയിരുപത്തിയേഴ് വയസ്സു പ്രായമായപ്പോൾ കനാൻ ദേശത്തു ഹെബ്രോൻ എന്ന കിര്യത്ത്-അർബ്ബായിൽ വച്ച് മരിച്ചു. അബ്രാഹാം സാറായെ ഓർത്തു വിലപിച്ചു. സാറായെ അടക്കുവാൻ ആ ദേശക്കാരനായ എഫ്രോനോട് ഒരു ശ്മശാനഭൂമി അവകാശമായി ചോദിച്ചു. എഫ്രോൻ വിലകൂടാതെ ഭൂമി നൽകുവാൻ സമ്മതിച്ചെങ്കിലും നാനൂറു ശേക്കൽ വെള്ളി വിലയായി നൽകി മക്പേലാനിലവും അതിലെ ഗുഹയും അബ്രാഹാം വാങ്ങി; സാറായെ അവിടെ അടക്കി. ഇത് ആദ്യത്തെ കുടുംബക്കല്ലറയായി കണക്കാ

ക്കാം. യോശുവ കാനൻനാട് വിഭാഗിച്ച് യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾക്ക് നൽകിയപ്പോൾ കിര്യത്ത് -അർബ്ബാ കാലേബിന്ന് അവകാശമായി ലഭിച്ചു (യോശുവ 14:13-15). ഈ ഗുഹയിൽ അബ്രാഹാം, യിസ്ഹാക്ക്, റിബേക്ക, ലേയ, യാക്കോബ് എന്നിവരെയും പിന്നീട് അടക്കം ചെയ്തു. (ഉല്പത്തി 25:9, 49:30-31, 50:13).

യിസ്ഹാക്കിന്റെ വിവാഹം

അബ്രാഹാം തന്റെ ദാസനായ ദാമ്മേശേക്കുകാരൻ എല്യേസറിനെ നാഹോറിന്റെ പട്ടണത്തിലേക്ക് യിസ്ഹാക്കിനു ഭാര്യയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ അയച്ചു. ഏല്യേസറിനും ഒട്ടകങ്ങൾക്കും വേണ്ടുവോളം വെള്ളം കോരിക്കൊടുത്ത യുവതിയാണ് യിസ്ഹാക്കിന്നായി ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ദാസൻ ഉറപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ അവളുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ഏല്യേസർ പോകുകയും അവിടെ അന്ന് രാപാർത്തശേഷം പിറ്റെ ദിവസം യുവതിയുമായി തിരികെ പോകുകയും ചെയ്തു. അവൾ നാഹോറിന്റെ മകൻ ബേഥൂവേലിന്റെ മകളും ലാബാന്റെ സഹോദരിയുമായ റിബേക്ക ആയിരുന്നു. യുവതി പൂർണ്ണമനസ്സോടെ യിസ്ഹാക്കിനു ഭാര്യയാകുവാൻ സമ്മതിച്ചു. അബ്രാഹാമിന്റെ വാസസ്ഥലത്തോടടുത്തപ്പോൾ യിസ്ഹാക്ക് വൈകുന്നേരം വെളിമ്പ്രദേശത്ത് ധ്യാനിക്കുകയായിരുന്നു. യിസ്ഹാക്ക് റിബേക്കായെ കൂട്ടി ഭവനത്തിലേക്ക് പോകുകയും അവർ അവനു ഭാര്യയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. യിസ്ഹാക്ക് വിവാഹിതനാകുന്നത് നാല്പതാം വയസിലാണ്. ദൈവവിശ്വാസിയായ പിതാവിന്റെ ദൈവ വിശ്വാസിയായ മകൻ (ഉല്പത്തി 24-ാം അദ്ധ്യായം).

അബ്രാഹാമിന്റെ മരണം

അബ്രാഹാം കെതൂറാ എന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുകയും അവളിൽ മക്കൾ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. അബ്രാഹാമിന്നു നൂറ്റിഎഴുപത്തഞ്ചു വയസ്സായി നല്ല വാർദ്ധക്യത്തിൽ പ്രാണനെ വിട്ടു തന്റെ ജനത്തോടു ചേർന്നു. യിസ്ഹാക്കും യിശ്മായേലും ചേർന്ന് മക്പേലാ ഗുഹയിൽതന്നെ അബ്രാഹാമിനെ അടക്കി. വളരെ സഫലവും ഭാഗ്യകരവുമായ ജീവിതവും നല്ല ഒരു അന്ത്യവുമാണ് അബ്രാഹാമിന്ന് ഉണ്ടായത്.

യേശു സക്കായിയുടെ ഭവനത്തിൽവച്ച് പറയുന്നത്: *"ഇവനും അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ ആകയാൽ ഇന്നു ഈ വീട്ടിനു രക്ഷവന്നു"* (ലൂക്കൊസ് 19:9). കൂനിയായ സ്ത്രീയെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ശബ്ബത്തിൽ പള്ളിയിൽ വച്ച് പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: *''എന്നാൽ സാത്താൻ പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി ബന്ധിച്ചിരുന്ന അബ്രാഹാമിന്റെ മകളായ ഇവളെ ശബ്ബത്തു നാളിൽ ഈ ബന്ധനം അഴിച്ചു വിടേണ്ടതല്ലയോ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു"* (ലൂക്കൊസ് 13:16).

നമുക്കും അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി എന്ന് അഭിമാനത്തോടെ പറയുവാൻ സാധിക്കണം. എല്ലാവിധ സാത്താന്യ ബന്ധനങ്ങളും അഴിയുന്നവിധം നാം മാനസ്സാന്തരപ്പെടണം. അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ നമുക്കും ജീവിക്കാം. ◎

അഭിനന്ദനങ്ങൾ

ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിൽ
മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ്
സുറിയാനി സഭയുടെ വൈദിക ട്രസ്റ്റി

ശ്രീ. റോണി വർഗീസ് ഏബ്രഹാം
മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ്
സുറിയാനി സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി

IndusInd Bank

INVEST IN
YOUR BEST
INTEREST

Book a **Fixed Deposit**
at attractive rates.

6.5*% p.a.

7*% p.a.
FOR SENIOR CITIZENS

TENURE: 1 YEAR TO 5 YEARS

Visit your nearest branch or call **0484-2981722**

Book online at **www.indusind.com**

**IndusInd Bank Ltd., Laxmans Tower, M. No. 7/534
M.O. Road, Opp. Municipal Office, Aluva - 683 101**

ഇക്കോധ്യാനം

റവ. ഡോ. എം.ജെ. ജോസഫ്

വിഷച്ചെടികൾ, എന്തിനു പ്രഭോ?

ചില ചെടികളിൽ വിഷമുണ്ട്
പക്ഷേ അവ വിഷം വർഷിക്കുന്നില്ല!
വിഷവീര്യം തണ്ടിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു
വിഷവായു ഉച്ഛ്വസിക്കുന്നുമില്ല.

കാഞ്ഞിരവും മധുരനാരങ്ങായും
രണ്ടു വൃക്ഷങ്ങളിലല്ലേ വളരുന്നത്?
ഉറവിന്റെ ഒരേ ദ്വാരത്തിൽ നിന്നു
മധുരവും കൈപ്പുള്ള വെള്ളവും
പുറപ്പെട്ടുവരുമോ?
അത്തി വൃക്ഷത്തിൽ ഒലിവു പഴവും
മുന്തിരി വള്ളിയിൽ അത്തിപ്പഴവും കായിക്കുമോ?

കറുപ്പും പുകയിലയും
പ്രകൃതിയിൽ സർവ്വേശ്വരൻ
ആക്കിയിരിക്കുന്ന ഭിഷഗ്വരന്മാരാണ്.
വനാന്തരങ്ങളിലെ നിഗൂഢതയിൽ
“ഈശ്വരന്റെ കാവൽ ഭടന്മാർ”

ഉഗ്രവിഷമുള്ള സർപ്പവിഷം തന്നെയല്ലേ
വിഷസംഹാരി!
സിംഹവും, പുലിയും, കടുവയും
വനപാലകരല്ലേ?
ചന്ദന വൃക്ഷത്തിൽ ചുറ്റിക്കിടക്കുന്ന സർപ്പത്തിനു
ചന്ദനത്തിന്റെ സുഗന്ധം കെടുത്തുവാൻ പറ്റുമോ?

കറുപ്പും വെളുപ്പും
സുഖവും ദുഃഖവും
ജീവിതത്തിലെ നാൽക്കവലകളല്ലേ?
കാർമേഘങ്ങളിൽ കൂടിയല്ലേ
മഴത്തുള്ളികൾ ഭൂമിയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്?

ഉമ്മവും കാഞ്ഞിരവും
മുല്ലയും റോസയും
തോളോടുതോൾ ഉരുമ്മി നിൽക്കുന്നത്
കാണുന്നില്ലേ?

കറുത്തവനും വെളുത്തവനും
ധനവാനും ദരിദ്രനും
സാഹോദര്യത്തിൽ
വസിക്കുന്നതല്ലേ
സർവ്വേശ്വരൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?

ബാഹ്യമായതു നശ്വരം
ആന്തരികമായത് സത്യം, സനാതനം!

THOMSON

Solar Water Heater

അകത്തും പുറത്തും Steel Tank

Help Line No.9447567532

5 YEARS WARRANTY

SUPER QUALITY

SPECIAL OFFER

ഇന്ത്യയിൽ പ്രത്യേകിച്ച് കേരളത്തിൽ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ഗുണമേന്മയുള്ള S.W.H ആണ്'

THOMSON SOLAR WATER HEATER

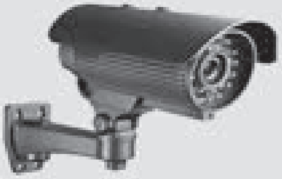

വീടുകൾ,ഓഫീസുകൾ,ഷോപ്പുകൾ മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പൂർണ്ണ സുരക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിന്' ക്യാമറകൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും റെക്കാർഡ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യാവുന്ന Thomson CCTV Security System സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

THOMSON GROUP

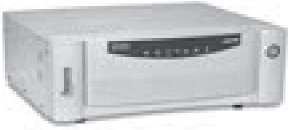

INVERTER & BATTERY

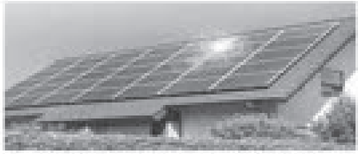

ON GRID&OFF GRID SOLAR PLANT

THOMSON COMPUTERS

EZRA POWER SOLUTIONS

KOTTAYAM , THOTTACKAD , PARIYARAM , PATHANAMTHITTA

24Hrs Helpline No: 9447567532,04812463587

22 വർഷത്തെ സേവന പാരമ്പര്യമുള്ള THOMSON GROUP

നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ ഉണർന്നിരിക്കുന്നു.

THOMSONൽ Telephone Call 24 മണിക്കൂറും സൗകര്യം..

Solitary Walk

Fr. Dr. K.M. George

The Twilight

The sun has just disappeared below the horizon. It is twilight time . My photograph of the Kodoor and the rice fields beyond is tinted pink. A deep stillness and silence settle over the surroundings. Flocks of birds seen all over the sky some minutes ago have vanished to their nesting places. Grazing cattle have returned home. No breeze. No movement .No water lily bud has opened yet. Frogs and crickets are silent. Trees and plants become dark masses, sort of images that ignore all details.

Twilight is a passage, a transit from day's light to night's darkness , and also from night to day. Some sensitive observers might feel, particularly at the evening twilight, a vague but deep nostalgia– for what, one doesn't know.

With the transition of light to darkness in the evening , or of darkness to light in the morning, significant biochemical changes occur in all creatures. All plants, birds, animals and insects, both diurnal and nocturnal, respond to the change in their own ways. Humans seem to be the only species that deliberately ignores it. With artificial lights, intercontinental fast travel and unusual hours of global work style, and night-long entertainments they defy the natural rhythm of the circadian cycle that attunes us to nature's benevolent order.

These are joints (*sandhi* in Sanskrit) of time. So *sandhya* is the joint of light and darkness. There is an evening sandhya as

well as a morning sandhya though we popularly associate the word sandhya with the evening. There is also the division of the 24-hour day into 'yaamas' of 3 hours each. So at the passage of every yaama there are prayers and rituals particularly in the monastic tradition. Umberto Eco's celebrated novel *The Name of the Rose* was structured on the ancient Christian monastic practice of the canonical hours or offices at a medieval Benedictine monastery.

All religions have devised special rituals or prayers for these joints of time, particularly evening, noon and morning. One may say that it is an ancient and established way of dealing with the transition that frightens human beings. Passing of time is scary because the next moment is totally unknown and unpredictable. The spiritual practice of prayers and rituals at the sandhis or joints of time may be compared to maintaining the flexibility of the joints in our body by applying balms and medicinal oils. The religious routine is understood to streamline the energy of the body and mind of the worshipper to a transcendent focus so that the uncertainty and anxiety associated with the transit of time is overcome. The scattering and chaotic effect of the passage of time in human psyche is minimised, and a sense of order is restored by the unwavering regularity of the prayers and rituals at every yaama or joint of time.

The twilight holds an elusive mystery. It is the mystery of the imperceptible interface, the delicate border and the inevitable transit. It seems closed and confounding, but is actually open to all gates. One can take any flight to the infinite sky. The pandemic is a twilight. ◎

Readers Write... **(on "Kingdom of God" by Dr. T. Jacob John)**

Dr. Jacob John's 'Kingdom' series in the Church Weekly has attracted my attention in many ways. The painstaking effort that has gone into it fails to escape notice. It gives the reader a great deal of pleasure to dip into it with an open mind, with the justifiable expectation to find something new. This is the frame of mind with which I approached each article in the series, and I am happy to say that I was richly rewarded. While I appreciate Dr. John's effort, I do hope that there are many more readers who will agree with me on this.

His lucid style of presenting an all important yet poorly understood topic like 'the Kingdom of God', makes us look forward eagerly to every subsequent article in the series.

- Dr. Annie David

Kingdom of God - 14

Dr. T. Jacob John, Vellore

Parable of a farmer paying wages to labourers in a vineyard

In the Mediterranean climate of Palestine, three crops had flourished - wheat as food crop, and grapes and olives as cash crops. Fermented beverages - beer from wheat and barley, and wine from grapes, had originated in Central Asia. Unfermented grape juice has a very short shelf life but wine, in its fermented from, has a shelf life of years. That led to wine becoming a popular drink and wine-making an industry. Because of its alcohol content, it was diluted with water as a daily drink, especially at evening meals, but drunk neat on special occasions like wedding feasts.

Large bags made of processed animal hide stitched together were used for storing wine and called 'wineskins'. As wine and wineskin age together, they will last, but fresh wine will continue to ferment some more and expand in volume. **If fresh wine is stored in old wineskin, the stiches are likely to give way, and all wine will be spilled and lost.** From that observation came the saying that you don't put new wine in old wineskins.

Vine is a creeper or climber and has to be supported by stakes if you do not want it to run on the ground. Constant attention is needed for cultivation and harvesting. It is a perennial, and periodic pruning is necessary to keep growth under check. **Farmers had observed that flowering was enhanced by pruning.** This is a common observation - even of mango trees. Also, like mango, grafting is often practised for rejuvenating old stock of vine.

Joseph was a carpenter-builder and Jesus was very familiar with that skill. Splinters and saw dust may get in the eyes and we know how Jesus used that risk for creating a parable of the two men with either in the eye. Jesus was familiar with fields of wheat cultivation as we saw in a few parables earlier. He was also familiar with viticulture and vineyards.

Vineyards require sufficiently large plots of land, rows of vine with support stakes so that fruits could be hand-picked when ripe, and protected space for storing grapes. For the winepress, and stable temperature for fermentation, a large pit was dug out into the ground. There room was necessary as storing space for wineskins and finished wine. The temperature in the pit is cool and relatively steady throughout the year – even today mushroom-growers make use of this feature. In Matthew 21: 33 we read *"There was a landowner who planted a*

vineyard, put a wall around it, dug a pit for the winepress, and built a watchtower."

The owner had to be quite rich. King Solomon owned a vineyard in Baa! Harmon, most probably in the Mediterranean region of North Africa - probably in today's Tunisia (Song of Solomon 8: 11). During the time of Jesus, Palestine was under Roman occupation. We can imagine how rich Romans would have managed to own vineyards and lease them out and go to their home countries for long years. Rich Jews would have been very few, but they too might have done the same thing and lived abroad for other businesses. Many poor locals were landless and worked as unskilled daily-wage labourers. They would stand in prominent places in and around marketplaces early in the morning and wait for the foremen or the owners who came and hired them for the day. The day wage would be negotiated and agreed upon, so that there would be no reason for complaints at the end of the day.

Those who were not hired in the early hours would move around to other spots. If they were not called even by noon, they would be desperate for some work — even for one hour in the evening — for whatever little money that could be earned. The alternative was no work, no money. If hired after the normal morning time, the labourer had no bargaining power, the employer decided what to pay – workers had to be content with whatever the master would give. These are familiar scenes even today in Kerala.

We in India can very well understand these pieces of background information. Many western Bible commentators had missed this background of social situation, deprivation and injustices of unemployment and poverty, and have not grasped the full impact or meaning of the parable of the wages that the master chose to give labourers called in later than in the morning. The parable is on the unconventional approach of a farmer in paying wages to workers who had no right to claim a full day's wages. The workers who had a contract and had fixed the day's wages grumbled when latecomers were given more than what the local social norm called for. **Economic ethics in the kingdom of God has the disadvantaged in focus.**

The Revised Standard Version gives the subtitle as "the parable of the workers in the vineyard". The New Testament in Modern English gives the subtitle as "God's generosity may appear unfair". The American Translation (Beck WF) gives the subtitle as "The last will be first". All of them are appropriate but only partially.

In addition to the unexpected generosity of the farmer, there is another twist in the parable - namely the order in which the hired workers were paid: the last first and the first last.

"...The kingdom of Heaven is like a farmer going out early in the morning to hire labourers for his vineyard. He agreed with them on a wage of a silver coin a day and sent them to work. About nine o'clock he went and saw some others standing about in the marketplace with nothing to

do. 'You go to the vineyard too' he said to them, 'and I will pay you a fair wage'.... At about mid-day and again at about three o'clock...and at five o'clock he found others standing about. 'Why are you standing about here all day doing nothing?' he asked them. 'Because no one has employed us', they replied. 'You go off into the vineyard as well, then,' he said. When evening came the owner of the vineyard said to his foreman, 'Call the labourers and pay them their wages, beginning with the last and ending with the first.' So those who were employed at five o'clock came up and each man received a silver coin.... But when the first to be employed came they reckoned they would get more, but they also received a silver coin a man. As they took their money they grumbled at the farmer and said, 'these last fellows have only put in one hour's work and you've treated them exactly the same as us who have gone through all the hard work and heat of the day. But he replied to one of them, 'My friend, I am not being unjust to you. Wasn't our agreement for a silver coin a day? Take your money and go home. It is my wish to give the late-comers as much as I give you. May I not do what I want with what belongs to me? Must you be jealous because I am generous? So, many who are the last now will be first then and the first last' (Matthew 20: 1-16 NT in Modern English).

This is not a simple story. There is so much to meditate upon. Not the least important is the opening remark - that the farmer's value system is that of the kingdom of Heaven. **Poverty is not the hallmark of the kingdom.** The kingdom of God is like a rich man who is generous with his wealth and more fair to others than are the 'worldly wise' rich. **Wealth is not the hallmark of the kingdom either**- as if wealth was the result of the 'grace of God' as many wealthy persons imagine. Wheat and tares, citizens and non- citizens of the kingdom of Heaven, the rich who are generous and fair-minded and those who are rich but neither generous nor fair-minded – outwardly they may be look-alikes – all live side by side. God has let us, left us, to manage our affairs. When the Church or the members the Church employ staff and labourers, remember this parable. It may be easy to exploit workers who do not have any right to negotiate wages, but **exploitation in any form should never happen in the kingdom of Heaven.**

Those who waited until late but did not get called to work were unfortunate victims of the local situation of unemployment. They had to feed their families. The rich farmer was willing to give them as much as they would have earned, had they been called in the morning. **So the generous man gave them charity with dignity. That was not like alms to the poor**- the dignity of the labourer was untarnished. Just because they had no bargaining right, and were vulnerable to exploitation by the rich man, yet he was so fair-minded with his money that he paid them a full day's wage.

The worldly wise might say that it was unfair to those who worked for 8 hours. The farmer clarified that it was not his generosity but their own jealousy that made them upset.

It is not explicit why the farmer chose to pay the last labourers first. Most probably he wanted all labourers and the foreman to witness and learn from his 'generosity' or alternate ethics, different from the norm that was advantageous to the rich employer — but now it was advantageous to the least deserving by worldly standards but equally deserving by the kingdom principles. Jesus wanted that spin, and illustrated that the first and the last are our human construct based on our interpretation of circumstances - but circumstances do have different interpretations.

Imagine we were those labourers. At 5 in the evening, we were not yet employed and the prospects of earning even a meagre income very bleak. We needed – deserved — the amount of the day's fair wages but due not to our fault, but due to the circumstances we were not employed. Jesus was telling a story. He depicted the situation in which all those still waiting at 5 o'clock were sent to the vineyard.

All of us are called to be like the rich and generous farmer in our own situations — to adopt standards of ethics and fairness by the kingdom values, not by the social norms that always tend to favour the haves and not the have-nots. In Tamil Nadu where we live, occasionally women bring head loads of fruits or vegetables. Buying from them and paying without bargaining, even when the price may be on the high side, is charity with dignity.

Many who are last in our eyes may be first by the kingdom principles. The widow's offer of a very small amount was counted as the largest by Jesus. Context or circumstances are very important. One size of any rule may not fit all, in all contexts. **In the kingdom of Heaven there are no rules that are rigid — and not flexible for the sake of justice and for the sake of fairness.** The farmer's fairness was unjust in the eyes of those who toiled all day in the hot sun and got just as much as those who were called in late.

Many democracies have been imitating the vineyard owner – by giving out money as unemployment benefit — and now we know the roots of origin of the basic principle. Paid for not working? Only if lack of employment is not wilful — circumstances justify charity with dignity.

In the circumstances in which we live, the lack of kingdom-of-Heaven values are only too stark. This one parable is sharp like the sword, hard like the ramrod. Its power on the mind, on choices, on ethics, justice and fairness, on decision-making and on generosity, compels us to meditate on it long and deep, and to understand that things do look upside down, first and last order reversed, in the kingdom of Heaven.

(To be continued)

Prof. Dr. T. V. Thomas

Die Empty

Die Empty is the title of a book by Todd Jackson Henry, an American astronomer and Professor of Astronomy at Georgia State University, Atlanta. The author was inspired to write this book while attending a business meeting, where the speaker asked, *"Where is the richest land in the world?"* One of the audience replied, the oil rich Gulf States are the richest. Another said that it is the diamond mines in Africa. But the speaker told the audience that none of those places is the richest in the world. **According to him, it is the cemetery where millions of people lay buried with their ideas that had not come to light.** Thomas Gray, the English poet of the eighteenth century too had this view in his mind when he wrote the following lines in his poem, 'Elegy Written in a Country Churchyard':

Full many a gem of purest ray serene,

The dark unfathom'd caves of ocean bear:

Full many a flow'r is born to blush unseen,

And waste its sweetness on the desert air.

Some village-Hampden, that with dauntless breast

The little tyrant of his fields withstood;

Some mute inglorious Milton here may rest,

Some Cromwell guiltless of his country's blood.

According to Gray, many geniuses might have been buried in the churchyard without being known to the world while alive, like the serenity of beautiful gems underneath the sea and the sweet smell of the fragrant wild flowers in the thick forest.

In his book, 'Die Empty,' Todd Henry did his best to motivate people to pour out the best in them for the benefit of posterity before it is too late. The most beautiful of what he said in his book is, *"Do not go to your grave, carrying within you the best you have. Always choose to die empty."* The meaning of this expression is to die empty of all the goodness that is within us. Deliver it to the world, before we leave. If you have an idea, execute it. If you have knowledge, give it out. If you have a goal, achieve it.

'Die Empty' serves as a great reminder of the importance of today. We won't always have a tomorrow to do the best.

About the uncertainty of tomorrow, the Bible says, ‘Do not boast about tomorrow, for you do not know what a day may bring” (Pro. 27:1). It’s natural to talk about tomorrow and things we have planned to do, but no one knows if tomorrow will come for us. Tomorrow is never promised for any one. It may perhaps become an illusion for us. So love and appreciate people today.

About the importance of today, Helen Keller writes in her transcription, “Three Days to See” (published in Atlanta Monthly, Jan. 1933): “Sometimes I have thought that it would be an excellent rule to live every day as if we should die tomorrow. Such an attitude would emphasise sharply the values of life. We should live each day with a gentleness, a vigour, and a keenness of appreciation which are lost when time stretches before us in the constant panorama of more days and months and years to come.”

If today becomes the last day we are alive, would we be happy with what we have accomplished? “Tomorrow is an unfulfilled wish, so live and work as if today is all you have” (Die Empty, p. 215).

Let us remember that our sojourn in this world is very short. A woman once boarded a bus and sat beside an old man with her baggage causing much inconvenience to him. At the end of the journey, when the woman asked the old man why he did not complain and shout at her for the inconvenience caused by her, the man replied with a smile that there was no need for him to be upset about something insignificant because their journey together was so short, as he too was getting off at the next stop. This answer touched the woman and she asked him to excuse her.

It is good for us to remember that we are sojourners here on this earth and our journey here is too short to engage in useless arguments, jealousy, disconte-ntment and other mean attitudes causing trouble to our fellow men. When others cause trouble to us, stay calm, forgive them, keep them in our prayers and love them, for our trip here is very short. No one knows the length of life’s journey here.

Meanwhile, before the last lap of our journey of life, let us empty ourselves of all our accomplishment and all that we have been blessed with for the benefit of others; let us be a blessing to others, and Die Empty. ◎

"A sacrifice to be real must cost, must hurt, and must ***empty yourself*** *fully to God. He will use you to accomplish great things on the condition that you believe much more in His love than in your weakness."*

- Mother Teresa

Life Style

Dr. Annie David

Generosity or Selfishness?

Selfishness is a vice that can easily be camouflaged as generosity which is a virtue. Some people are very generous in offering help to someone in trouble, or in giving gifts to others on special occasions. If it is your pleasure to do so, then your generosity is a virtue; it fills your heart with happiness to share your love with someone whom you love or care for. But this is not the case with some other people; there is neither love nor happiness in their 'generosity'; there is a motive behind their lavish gifts. They may be trying to win a favour, in which case it is not generosity, but camouflaged selfishness.

Some other people 'enjoy' being helpful and giving gifts, because they would like to appear generous. They would like everybody to think highly of them; that makes them feel good about themselves. Then it is pride in the guise of generosity. Selfishness and pride are closely associated with each other. Wherever generosity is not genuine, these two vices seem to co-exist. Most vices, as a set, are closely linked; so are most virtues. Genuine generosity ensures the presence of many of the virtues. The presence of vices indicates the absence of virtues; they do not co-exist. So, the way to ward off vices is to cultivate virtues.

How do you cultivate genuine generosity? If you are stepping in to offer some help to someone in trouble, how do you make sure that it is a genuine offer of help, without any selfish motive behind it? The best way to do it is to step into the shoes of the person in trouble. Try to understand the struggle, the agony he is going through; try to identify yourself with him in his agony; feel for him; feel with him. Such an effort will help you to make your offer out of concern for him, and not because you expect any personal gain for yourself. This kind of generosity ensures the presence of many of the related virtues such as love, sympathy, kindness and many more. The identification of oneself with the people one lives and interacts with, paves the way for a kind of understanding which forms the basis for the desirable sort of community living. All your virtues and all your vices will certainly affect those people you live and interact with. Fellow feeling seems to be the key to good community living; the lack of it often spells trouble. ◎

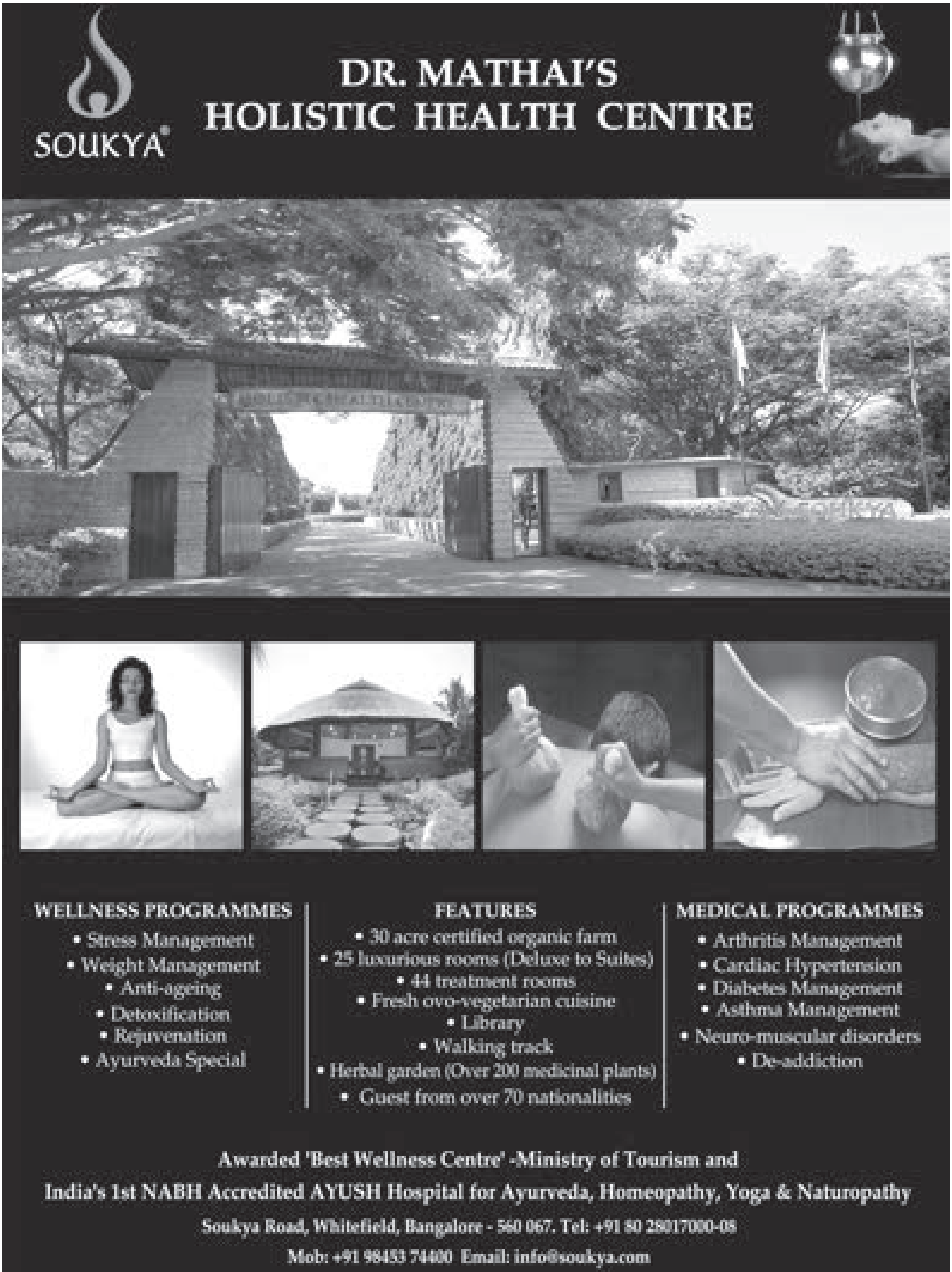
SOUKYA®
DR. MATHAI'S
HOLISTIC HEALTH CENTRE
WELLNESS PROGRAMMES
• Stress Management
• Weight Management
• Anti-ageing
• Detoxification
• Rejuvenation
• Ayurveda Special
FEATURES
• 30 acre certified organic farm
• 25 luxurious rooms (Deluxe to Suites)
• 44 treatment rooms
• Fresh ovo-vegetarian cuisine
• Library
• Walking track
• Herbal garden (Over 200 medicinal plants)
• Guest from over 70 nationalities
MEDICAL PROGRAMMES
• Arthritis Management
• Cardiac Hypertension
• Diabetes Management
• Asthma Management
• Neuro-muscular disorders
• De-addiction
Awarded 'Best Wellness Centre' -Ministry of Tourism and
India's 1st NABH Accredited AYUSH Hospital for Ayurveda, Homeopathy, Yoga & Naturopathy
Soukya Road, Whitefield, Bangalore - 560 067. Tel: +91 80 28017000-08
Mob: +91 98453 74400 Email: info@soukya.com

Reflections

Leela Kuruvilla

A special place of worship... Is it necessary ???

The continuing pandemic has completely changed our mindset, our life style, and home life. Almost everything has made a paradigm change. This includes our worship style too. There were some restrictions to go to places of worship; so people preferred to sit at home and watch the religious services on TV. Now even if there are relaxations, people are thinking and saying, why should we go all the way to church, temple or mosque to worship God? God is everywhere, God is within us. God is not exclusively residing or remaining in the Church or Temple or Mosque. Hence the question whether we want a special place of worship.

A worship place, be it church, temple or mosque, is the home of God, built in all sanctity. Every pillar and wall, the deities and icons, the holiest of places where poojas or sacraments are performed, the pictures, the lamps etc. etc... all are chosen and installed in extreme reverence. They are consecr-ated with sacred prayers and rituals; these deities and the holy places are endowed with a divine energy. It is this positivity and holiness that make a place of worship a need for us laymen to get complete concentration and connection with God.

We can conveniently watch the Holy Qurbana on T.V., sitting in the comfort of our homes; but along with watching the qurabana we may get engaged in our daily chores, have breakfast, or even make a casual talk on the phone. This is not the situation when we go to a place of worship. We prepare ourselves before going to the place of worship. We wash our body, wear clean clothes, remove our footwears and enter the divine place in

full reverence and concentration, and offer our prayers.

Today we live in a world that indoctrinates us to crave mainly for sensual pleasures and material wealth. The younger generation is slowly drifting away from tradational worship places. In fact they are moving away from this country itself in quest of better education and job prospects. Shortly, our country and our worship places will have oldies only.

As a college student I felt we need not go to the library to do our studies. I assumed my room was good enough for my studies. Apparently it was true. The books were the same; the material to be learnt was the same. It was only during my post-graduation that I realized that there can be different kinds of disturbances at home, like the door bell ringing or someone speaking on the phone, or even the temptation to go grab something to eat or listen to music etc.. Whereas in a library there are no disturbances or distractions; it is silent. It is a place devoted to academics. Here we come acrros more reference books that give us additional knowledge. This helps us in improving our scores.

Similarly, an exclusive place for worship can provide us a sacred venue to have undisturbed 'one to one' communion with God. In our homes too, if we can set apart a small place for prayer, it will be an inspiration to focus and pray.

Churches, Temples and Mosques, apart from being places for worship, give us a precious feeling of oneness with our community. It is like an extended family when we come together and share our joys and woes, and venture to help each other.

A place of worship is not only a sacred building where people come together to pray and worship; it is a place where we find refuge from the stresses of everyday life and it's also an inspiring space for reflection. ◎

"Do not come any closer," God said. "Take off your sandals, for the place where you are standing is holy ground." (Exodus 3:5)

Obituary

SUMU ABRAHAM MATHEW (69)
Ottathaickal, Pallom, Kottayam
left us on 15-07-2022.
Wife of Sri. Abraham Mathew,
member of the Association,
Council and Fellowship of the AFH.

Indu John

The Rickshaw Puller

He lugs along the rickshaw,
He is out of breath to cough,
Avoiding dashing cars and people,
People who crowd like ripples.
The puller running for his wages,
It felt like waiting for ages,
His heart leaping out of him,
His fragile body thin and slim.
His heartbeats hearable outside,
As he pulled on the roadside,
Thoughts his were, not to hit,
And that he had no time to sit.
His breathless body raced the roads,
He did pull a lot of loads,
His hands bluish with pain,
With none to know his strain.
His bare feet racing on the tar,
It was for him and life a war,
His happiness in receiving money,
Though he can't afford bread or honey,
Life for him is a race,
But the roads for him is a maze.

From the book "Brook of Poems" written while the author was a student of Standard X, at the Baker Vidyapeedh, Kottayam.

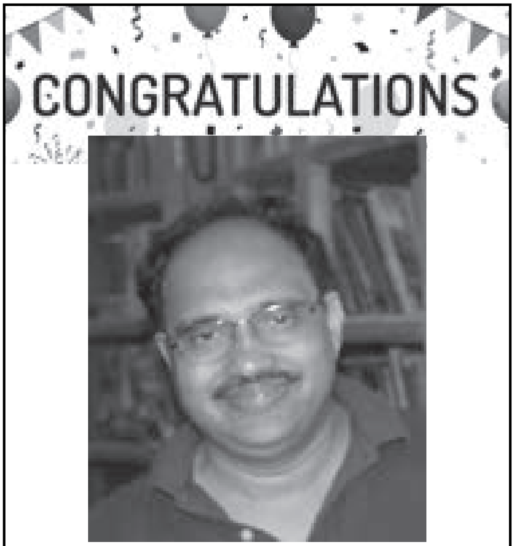

Congratulations to Dr. Jacob Elias for getting patent from the Govt. of India for his invention of LEAD FREE SOLDER ALLOY FOR MODERATELY HIGH TEMPERATURE APPLICATIONS.

Bank of India
Relationship beyond banking
ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ
യു.സി. കോളജ് ശാഖ, ആലുവ
ടെലഫോൺ : 0484 2603838, 2606491
Mob : 9496310982
താഴെക്കാണുന്ന നിക്ഷേപപദ്ധതികളും
വായ്പാ പദ്ധതികളും
ബാങ്കിൽ ലഭ്യമാണ്.
സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് നിക്ഷേപം
ഹ്രസ്വകാല/ദീർഘകാല
സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ
പ്രവാസി (NRE) നിക്ഷേപങ്ങൾ
റിക്കറിംഗ് നിക്ഷേപങ്ങൾ
ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ
സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ
മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് കൂടുതൽ പലിശ
ATM, BTM, Net Banking സൗകര്യങ്ങൾ
ഭവന വായ്പ
വാഹന വായ്പ
വ്യാപാര വായ്പ
സ്വർണ്ണപ്പണയ വായ്പ
കാർഷിക വായ്പ
വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് മാനേജരുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

Last Page

M.G. Kuruvilla

IPL & CHURCH

These days Cricket and Films are dominating our thoughts. Music is also an intoxication for many. Coming to cricket, the introduction of IPL has doubled our addiction for the same. Thanks to Mr. Lalit Modi, who popularised the faster versions of the game in India and abroad, cricket has become the numero uno entertainer.

Until the introduction of IPL, cricket was a war between nations. India has established a place of its own in the world of cricket. Matches with Australia and Pakistan could turn wild. Playing against South Africa and West Indies also could become dangerous. In spite of casualties, bodyline bowling which aims at the batsman and not the wicket remains a craze. Many players used to indulge in arguments, abusive langagues and even physical encounters. They had no shame to do so in the heat of the play since they represented their countries and it was like a war.

The IPL has brought them together and they could play disregarding or forgetting their nationalities. The players became friends, they started marrying across borders, they enjoyed the money that flowed into their hands, and these brought the best out of them. With this, the style of the game also changed and we started enjoying it better.

This took me quite unawares to our church life. Corona forced us to remain confined to our houses. We could not go out to the church; children could not go to school. Even though children had the advantage of manipulating their online exams, they eagerly waited for the day when they could rush to their schools and be with their friends.

Similarly we started missing the church, even though some enjoyed the savings they could make by withholding the subscriptions and offerings. Sitting at our homes and joining the congregation are totally different. There is a positive energy when we pray together and sing together. Our joy doubles when the church refrains from its obsession with construction and reconstruction, and takes initiative in doing something good for the needy. And to my surprise, I realised that IPL also can inspire us in ways that we never imagined. ◎

August 2022/Church Weekly/RNI No. 3216/57
Registered No. KL/ALY/0029/2021-23
Licence No. KL/CR/ALY/WPP-01/2021-23
Licensed to Post Without Prepayment.

Price : Rs. 15/-
Vol. 76
Issue 8
Date of Publication : 15/08/2022

with best compliments from

MRF TYRES

Tyres with Muscle

124, Greams Road, Chennai - 600 006

Printed by KURUVILLA M. GEORGE, published by KURUVILLA M. GEORGE on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: KURUVILLA M. GEORGE